

На Мариам

Писмото ми било съгледано,
Лично отъ първи слова
Простете, историче скъпа, —
Винаги се считамъ въ това,
*

Но все пакъ тука има брешки
И вафли при туй, Мариамъ;
— Песия азъ припевамъ въ сърцето
За вачо непримворния пламъ.

А, втрвамъ, ще се съгласите,
Че много, уби, се живей
Щомъ ружикътъ отъ гради сърдечни
И пламъкътъ въ мисъ се разлети,

Азъ имамъ рецепта свещена,
Особено при любовта:

„Посмай на часъ до ружика
За да разберешъ сладостта“

